

2

5 października 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F02P 13/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10549.

Kl. 46-c³-32

Towarzystwo Fabryki Motorów „Perkun” w Warszawie Spółka Akcyjna
(Warszawa, Polska).

46k. 13/02

Zapalnik.

Zgłoszono 29 lutego 1928 r.
Udzielono 27 maja 1929 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest zapalnik do silników spalinowych z łbicą żarową, umożliwiający łatwe uruchomienie takich silników.

Dotychczas, w celu wprawienia silnika w ruch, należało łbicę żarową silnika podgrzać od zewnątrz do odpowiedniej temperatury zapomocą lampy czy palnika, co wymagało dużo czasu i było kłopotliwe.

Wynalazek niniejszy usuwa tę wadę w zupełności przez zastosowanie zapalnika, który służy do zapalania mieszanki palnej tylko przy rozruchu, to jest do chwili, kiedy łbica dostatecznie się ogrzeje.

Na rysunku przedstawiono jeden przykład wykonania wynalazku.

W ścianie łbicy C znajduje się otwór nagwintowany, w który wkręca się zapal-

nik A. Zapalnik ten posiada od wewnętrznej strony łbicy otwór D, w którym umieszcza się łuskę E, wypełnioną łatwopalnym materiałem B.

Uruchomienie silnika odbywa się w sposób następujący: po zapaleniu materiału B wkręca się szybko zapalnik A w otwór łbicy i doprowadza mieszankę do silnika.

Od ciepła, wytwarzanego palącym się materiałem B, zapala się mieszanka i porusza silnik; z chwilą gdy cały nabój B wypali się, głowica zdąży się na tyle ogrzać wskutek wybuchów mieszanki, że dalsze doprowadzanie ciepła staje się zbędne.

Po zatrzymaniu silnika zapalnik A wykręca się i umieszcza się w otworze D świeżą łuskę z materiałem palnym.

Oczywiście łuska może być wykonana

z materiału niepalnego i odpornego na działanie wysokich temperatur, wobec czego po wypaleniu się substancji palnej do ponownego użytku należy tylko napełnić łuskę bądź sproszkowanym materiałem, bądź wsunąć w nią gotowy sprasowany nabój z materiału palnego.

Można też nie stosować wcale łuski, lecz sprasowany materiał palny w postaci sztabki lub walca, umieszczać w otworze *D* zapalnika *A*.

Zapalnik można zaopatrzyć w odpowiedni lont dla łatwiejszego zapalania naboju nazewnątr głowicy, jak również w celu uzyskania zapłonu materiału palnego dopiero po wkręceniu zapalnika do łbicy. Długość i jakość lontu pozwolą miarkować czas od chwili zapalenia lontu do chwili zapalenia się materiału palnego.

Skład materiału palnego może być odpowiednio dobrany, aby spalanie odbywało się w czasie dostatecznym dla rozgrzania łbicy przez wybuchy mieszanki, przyczem należy dbać o to, by gazy i pozostałości ze spalania naboju nie niszczyły ścianek wewnętrznych łbicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik do silników spalinowych z łbicą żarową, znamieny tem, że płonący materiał palny (*B*), umieszczony w zapal-

niku, powoduje zapłon mieszanki podczas uruchomienia silnika spalinowego.

2. Zapalnik według zastrz. 1, znamieny tem, że materiał palny (*B*) zapalnika umieszczony jest bezpośrednio w otworze oprawy zapalnika lub w łusce (*E*), osadzonej wymiennie w zapalniku.

3. Zapalnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że łuska (*E*), w której umieszczony jest materiał palny (*B*), jest wykonana również z materiału palnego i spala się wraz z materiałem palnym (*B*).

4. Zapalnik według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że łuska (*E*), w której umieszczony jest materiał palny (*B*), jest wykonana z niepalnego materiału.

5. Zapalnik według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że materiał palny (*B*) jest sprasowany w postaci sztabki cylindra lub tym podobnego kształtu i osadzony w oprawie (*A*) zapalnika bez łuski (*E*).

6. Zapalnik według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że posiada lont, służący do zapalania materiału palnego (*B*), osadzonego wewnątrz głowicy (*C*).

Towarzystwo Fabryki Motorów
„Perkun” w Warszawie
Spółka Akcyjna.
Zastępca: Inż. Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

